

I Niedziela Adwentu (B)

Tekst Ewangelii (Mk 13,33-37): Rzekł wtedy Jezus do swoich uczniów: «Uważajcie, czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie. Bo rzecz ma się podobnie jak z człowiekiem, który uda się w podróż. Zostawi swój dom, powierzy swoim sługom staranie o wszystko, każdemu wyznaczył zajęcie, a od wiernemu przykazał, żeby czuwał. Czuwajcie więc, bo nie wiecie, kiedy pan domu przyjdzie: z wieczora czy o północy, czy o pianiu kogutów, czy rankiem. By niespodzianie przyszedłszy, nie zastał was śpiących. Lecz co wam mówię, mówię wszystkim: Czuwajcie!».

«Uważajcie, czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie»

Rev. D. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, w pierwszej niedzielnej Adwentu, Kościół rozpoczyna nowy rok liturgiczny. Dlatego też wkraczamy w dni szczególnego oczekiwania, odnowy i przygotowania.

Jezus ostrzega, że nie wiemy «kiedy czas ten nadejdzie» (Mk 13,33). Tak, w tym życiu jest jeden decydujący moment. Kiedy nadejdzie? Tego nie wiemy. Pan nie chciał nawet wyjawiać momentu, w którym miałyby nastąpić koniec świata.

Tak czy inaczej, wszystko to prowadzi nas do przyjęcia postawy oczekiwania i czujności: «by niespodzianie przyszedłszy (...) nie zastał was śpiących» (Mk 13,36). Czas ziemskiego życia jest czasem ofiarności, czasem dojrzewania naszej zdolności do kochania; nie jest czasem rozrywki. Jest to czas “narzeczeństwa” jako przygotowania do czasu “zaślubin” w innym świecie, w komunii z Bogiem i wszystkimi żywymi.

Ale życie jest nieustannym rozpoczynaniem wciół na nowo. Prawda jest taka, że przechodzimy przez wiele decydujących momentów: być może każdy dzień, każda godzina i każda minuta powinny przemienić się w decydujący czas. Dużo ich czy mało, ale - tak czy inaczej - tylko dni, godziny i minuty: to w nich, w konkretnym momencie, oczekuje nas Pan. «W naszym życiu, w życiu chrześcijan, to pierwsze

nawrócenie - ten wyj?tkowy moment, który ka?dy z nas pami?ta i w którym ka?dy zrobi? dok?adnie to, o co prosi nas Pan - jest wa?ne; ale jeszcze wa?niejsze i jeszcze trudniejsze s? kolejne nawrócenia» (?w. Josemaría).

W tym okresie liturgicznym przygotowujemy si? do ?wi?towania wielkiego przyj?cia: przyj?cie naszego "pana domu". "Bo?e Narodzenie", "narodziny": oby ka?dy dzie? naszego ?ycia by? "narodzinami" do ?ycia w mi?o?ci! By? mo?e oka?e si?, ?e uczynienie naszego ?ycia nieustannymi "narodzinami" b?dzie najlepszym sposobem, aby nie „zaspa?”. Nasza Matka, ?wi?ta Maryja czuwa nad nami!

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Nasta?, ukochani bracia, ów czas tak wa?ny i donios?y, ?e jak mówi Duch ?wi?ty, jest to korzystny czas, to dzie? zbawienia, dzie? pokoju i pojednania» (?wi?ty Karol Boromeusz)
- «Nadzieja chrze?cijan jest skierowana ku przysz?o?ci, ale zawsze jest solidnie osadzona w wydarzeniach z przesz?o?ci i prowadzi nas przez tera?niejszo??» (Benedykt XVI)
- «Celebrowaj?c co roku liturgi? Adwentu, Ko?ció? aktualizuje to oczekiwanie Mesjasza; uczestnicz?c w d?ugim przygotowaniu pierwszego przyj?cia Zbawiciela, wierni odnawiaj? gor?ce pragnienie Jego drugiego Przyj?cia. Przez celebrowanie narodzin i m?cze?stwa Poprzednika Ko?ció? jednoczy si? z jego pragnieniem: "Potrzeba, by On wzrasta?, a ja ?ebym si? umniejsza?" (J 3, 30).» (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 524)